

1. Borte fra hjemmet, fordømt og fordømt
 Rikket og ruset for ore - illusjon.

Tømt meg som sviker av kjære fosterlandet,
 spottet og hånet jeg står for min nasjon.

Selv mine venner fra førkrigens dager,
 kjenner som jeg elsket og gav mitt hele jeg,

alt har jeg mistet jeg har kjenne tilbakke,
 håpet at alt skal engang tilgives meg

2. Kanskje mitt offer var dømt og feilaktig.
 Sikkert jeg misset i meget på mine vei.

Nå er jeg dømt for å ha høvert delaktig
 i salg av mitt land - Jørd alone tror mitt nei.

Alt hva jeg hadde for dette var en

stilet og savnet i gravene der øst.

Norge uten jeg mente å tjene.

Sit er kross dommen idag min store frøst.

3. Nå har jeg tid og kan gjøre refleksjoner.

Tankene tømmer i minneveldets hav.

mann for ald mann i de tause bataljoner -

alle de kjære som falt og fant sin grav.

Men de tok døden så lett for de trodde

at de var parat mot kullkommissens ikk

Smilende gikk de dit videre alt hadde,

mente til døden å tjene sitt folk.

4. Kunne jeg bare få klart for mitt indre
hvem som slapp best utover krigens tunge tid.
Jeg, eller han som idag kun er et minne,
han som ble skåret for etterkrigens tid —
Mennesket skaptes i skaperens bilde —
kronkage og godt vil sine helset.
Handlet jeg galt? Var det godt det jeg ville.
Det vil de søjønne engang jeg tror for visst.